

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์ และ ทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ. คำถามและแนวคำตอบ กฎหมายอาญา.

พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: จีรัชการพิมพ์, 2547.

เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์. คำอธิบายกฎหมายอาญา ภาค 1. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร:

สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2538.

เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์. ถาม-ตอบประมวลกฎหมายอาญาภาคความผิด: ความผิดเกี่ยวกับการ

ปกครองและความผิดเกี่ยวกับการยุติธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร:

จีรัชการพิมพ์, 2546.

คณะกรรมการกฤษฎีกา, สำนักงาน. รายงานการประชุมการตรวจพิจารณาแก้ไขประมวล

กฎหมายอาญา ครั้งที่ 377/432/2485 (เอกสารไม่ตีพิมพ์)

คณะกรรมการกฤษฎีกา, สำนักงาน. รายงานการประชุมการตรวจพิจารณาแก้ไขประมวล

กฎหมายอาญา ครั้งที่ 382/455/2485 (เอกสารไม่ตีพิมพ์)

คณะกรรมการกฤษฎีกา, สำนักงาน. รายงานการประชุมการตรวจพิจารณาแก้ไขประมวล

กฎหมายอาญา ครั้งที่ 390/5/2486 (เอกสารไม่ตีพิมพ์)

คณิต ฒ นคร. กฎหมายอาญา ภาคความผิด. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2537.

คณิต ฒ นคร. กฎหมายอาญา ภาคทั่วไป. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2543.

คณิต ฒ นคร. ข้อสังเกตเกี่ยวกับความผิดฐานลักทรัพย์. วารสารอัยการ 4,37 (มกราคม 2524):

81-86.

จิตติ ดิงศักดิ์. กฎหมายอาญา ภาค 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่ง

เนติบัณฑิตยสภา, 2536.

จิตติ ดิงศักดิ์. กฎหมายอาญา ภาค 2 ตอน 2 และภาค 3. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร:

กรุงสยามพรินต์ติ้งกรุ๊ป, 2539.

ประเสริฐ เมฆมณี. หลักทฤษฎีอาญา. กรุงเทพมหานคร: บพิธการพิมพ์, 2523.

ประเสริฐสุภมาตรา, ชุน. หนังสือว่าด้วยกฎหมาย “หรือความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ

กฎหมายทั่วไป (ธรรมศาสตร์) ภาค 2”. พระนคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, [ม.ป.ป].

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525

พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.

2490.

ไพจิตร ปุญญพันธ์. คำอธิบายกฎหมายเฉพาะเรื่อง ประมวลกฎหมายอาญา ลักทรัพย์โดยใช้อุบาย มีได้หรือไม่ และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ข้อสันนิษฐานความผิดทางกฎหมาย.

กรุงเทพมหานคร: แสงทองการพิมพ์, 2517.

ลัดพลีธรรมประคัลภ์, พระยา. คำอธิบายกฎหมายลักษณะอาชญา. พระนคร:

แผนกรัฐประศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, [ม.ป.ป].

วิจิตร ลูติดานนท์. กฎหมายอาญา ภาค 1. พิมพ์ครั้งที่ 4. พระนคร: โรงพิมพ์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2507.

วิจิตร ลูติดานนท์. กฎหมายอาญา ภาคปลาย เล่ม 2. พระนคร: โรงพิมพ์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมือง, 2483.

สมศักดิ์ สิงห์พันธ์. คำอธิบายกฎหมายอาญา เล่ม 4. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย

รามคำแหง, 2522.

สวัสดิ์ ศรีลัมภ์. ประวัติศาสตร์กฎหมาย. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง, [ม.ป.ป].

สุทริวาทนฤพุมิ, หลวง. ประวัติศาสตร์กฎหมาย ชั้นปริญญาโท. พระนคร:

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2516.

สุรศักดิ์ ลิขสิทธิ์วัฒนกุล. ความคิดเกี่ยวกับทรัพย์ตามประมวลกฎหมายอาญา. พิมพ์ครั้งที่ 3.

กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน, 2539.

สุรศักดิ์ ลิขสิทธิ์วัฒนกุล. บันทึกของนายออร์ซ ปาดูซ์ (Georges Padoux) ที่ปรึกษาการร่าง

กฎหมายของรัฐบาลสยามเกี่ยวกับการร่างกฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. 127.

วารสารนิติศาสตร์ 18,2 (มิถุนายน 2531): 1-38.

สุวัณชัย ใจหาญ. คำอธิบายประมวลกฎหมายอาญา ภาค 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์

มิตรสยาม, 2532.

เสนีย์ ปราโมช. กฎหมายสมัยอยุธยา. พระนคร: คณะกรรมการจัดงานอนุสรณ์ อยุธยา, 2510.

หยุด แสงอุทัย. กฎหมายอาญา ภาค 2-3. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,

2523.

หยุด แสงอุทัย. การกำหนดโทษสำหรับความผิดในประมวลกฎหมายอาญา. คุลพาท 7.8

(สิงหาคม 2503): 931-935.

ภาษาอังกฤษ

Conklin, John E. Criminology. 8thed. Boston: Pearson, 2004.

Fletcher, George P. Rethinking Criminal Law. Boston: Little, Brown, 1978.

Griew, Edward. The Theft Acts 1968 And 1978 6thed. London: Sweet & Maxwell, 1990.

- Gürelli, Nevzat. The Turkish Criminal Code. 2nd ed. The American Series Foreign Of Penal Code. (London : Fred B.Rothman), 1976.
- Henry Campbell Black. Black's Law Dictionary. 6thed. ST.Paul, Minn: West, 1990.
- Hutchison, Thomas W. And Yellen, David. 1991 Supplement Federal Sentencing Law And Practice. St.Paul,Minn: West, 1991.
- Jolowicz, Herbert Felix. Historical Introduction To The Study Of Roman Law 3rded. Cambridge: University Press, 1972.
- Nettler, Gwyn. Explaining Crime. 3rd ed. New York: McGraw-Hill, 1984.
- Reid, Sue Titus. Criminal Law. New York: Macmilian, 1989.
- Senna, Joseph J. Essentials of Criminal Justice. 3rd ed. Canada: Wadsworth Thomson Learning, 2001.
- Siegel, Larry J. Criminology. Belmont: Thomson/Wadsworth, 2005.
- Sutherland, Edwin Hardin. Principles of Criminology. 6th ed. Philadelphia: Lippincott, 1960.
- The Greek Penal Code. Translated by Nicholas B.Lolis, The American Series Foreign Of Penal Code. London: Fred B.Rothman, 1973.
- The Penal Code of The Romania Socialist Republic. Translated by Simone-Marie Vrabiescu Klecner. The American Series Foreign Of Penal Code. London: Fred B.Rothman, 1976.
- Turner, J.W. Cecil. Russell On Crime. 10th ed. London: Stevens & Sons, 1950.
- Wasik, Martin. Emmins on Sentencing. 4th ed. London: Blackstone, 2001.
- Code penal, Available from: http://195.83.177.9/upl/pdf/code_33.pdf
- Criminal Law (Strafgesetzbuch, StGB), Available from:
<http://www.iuscomp.org/gla/index.html>
- Title XLVI. Available from: <http://flsenate.gov/Statutes/index.cfm?>

ภาคผนวก

บทบัญญัติที่เป็นเหตุจรรยาตามประมวลกฎหมายอาญา

ลักษณะ 1 ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร

หมวด 1 ความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท และผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

1. ความผิดฐานกระทำการประทุษร้ายต่อพระองค์หรือเสรีภาพของพระมหากษัตริย์

เหตุจรรยาในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิดได้กระทำโดยมีลักษณะอันน่าจะเป็นอันตรายแก่พระชนม์ ตามมาตรา 108 วรรคสอง

2. ความผิดฐานกระทำการประทุษร้ายต่อพระองค์ หรือเสรีภาพของพระราชินี หรือรัชทายาท หรือประทุษร้ายต่อร่างกาย หรือเสรีภาพของผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

เหตุจรรยาในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด ได้กระทำโดยมีลักษณะอันน่าจะเป็นอันตรายแก่พระชนม์หรือชีวิต ตามมาตรา 110 วรรคสอง

หมวด 2 ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักร

1. ความผิดฐานยุยงทหาร หรือตำรวจให้หนีราชการ

เหตุจรรยาในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด ได้กระทำโดยมุ่งหมายจะบ่อนให้วินัยและสมรรถภาพของกรมกองทหาร หรือตำรวจเสื่อมทรามลง ตามมาตรา 115 วรรคสอง

หมวด 3 ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายนอกราชอาณาจักร

1. ความผิดฐานกระทำการอุปการะการรบ หรือการเตรียมการรบของข้าศึก

เหตุจรรยาในความผิดฐานนี้ คือ

1. ทำให้ป้อม ค่าย สนามบิน ขนรบ ขนพาหนะ ทางคมนาคม สิ่งที่ใช้ในการสื่อสาร ยุทธภัณฑ์ เสบียงอาหาร อู่อาวุธ อาวุธ หรือสิ่งอื่นใดสำหรับเพื่อใช้ในการสงครามใช้การไม่ได้ หรือตกไปอยู่ในเงื้อมมือของข้าศึก

2. ยุยงทหารให้ละเลยไม่กระทำการตามหน้าที่ ก่อการกำเริบ หนีราชการ หรือละเมิดวินัย

3. กระทบการจารกรรม นำหรือแนะทางให้ข้าศึก หรือ

4. กระทำโดยประการอื่นใดให้ข้าศึกได้เปรียบในการรบ ตามมาตรา 122

วรรคสอง

2. ความผิดฐานกระทำการเพื่อให้ผู้อื่นล่วงรู้ หรือได้ไปซึ่งความลับของประเทศ เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด ได้กระทำในระหว่างประเทศอยู่ในการรบหรือการสงคราม ตามมาตรา 124 วรรคสอง หรือถ้าได้กระทำเพื่อให้รัฐต่างประเทศได้ประโยชน์ ตามมาตรา 124 วรรคสาม

3. ความผิดฐานกระทำการเพื่อให้เกิดเหตุร้ายแก่ประเทศจากภายนอก เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิดได้เกิดขึ้น ตามมาตรา 127 วรรคสอง

ลักษณะ 2 ความผิดเกี่ยวกับการปกครอง

หมวด 1 ความผิดต่อเจ้าพนักงาน

1. ความผิดฐานต่อผู้ขัดขวางเจ้าพนักงาน

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด ได้กระทำโดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือขู่เชือดว่า จะใช้กำลังประทุษร้าย ตามมาตรา 138 วรรคสอง หรือได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธ หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สามคนขึ้นไป ตามมาตรา 140 วรรคแรก หรือได้กระทำโดยอ้างอำนาจ อั้งยี หรือช่องโงรไม่ว่าอั้งยีหรือช่องโงรจะมีอยู่หรือไม่ ตามมาตรา 140 วรรคสอง หรือได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืน หรือวัตถุระเบิด ตามมาตรา 140 วรรคท้าย

2. ความผิดฐานข่มขืนใจเจ้าพนักงาน

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด ได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธ หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สามคนขึ้นไป ตามมาตรา 140 วรรคแรก หรือได้กระทำโดยอ้างอำนาจ อั้งยี หรือช่องโงรไม่ว่าอั้งยีหรือช่องโงรจะมีอยู่หรือไม่ ตามมาตรา 140 วรรคสอง หรือได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืน หรือวัตถุระเบิด ตามมาตรา 140 วรรคท้าย

หมวด 2 ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

1. ความผิดฐานเจ้าพนักงานละทิ้งงาน หรือกระทำเพื่อให้งานหยุดชะงัก หรือเสียหาย

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด ได้กระทำลงเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในกฎหมายแผ่นดินเพื่อบังคับรัฐบาล หรือเพื่อข่มขู่ประชาชน ตามมาตรา 166 วรรคสอง

ลักษณะ 3 ความผิดเกี่ยวกับการยุติธรรม

หมวด 1 ความผิดต่อเจ้าพนักงานในการยุติธรรม

1. ความผิดฐานแจ้งข้อความอันเป็นเท็จเกี่ยวกับความผิดอาญา

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด ได้กระทำเพื่อจะแกล้งให้บุคคลใดต้องถูกบังคับตามวิธีการเพื่อความปลอดภัย ตามมาตรา 174 วรรคแรก หรือได้กระทำเพื่อจะแกล้งให้บุคคลใดต้องรับโทษ หรือรับโทษหนักขึ้น ตามมาตรา 174 วรรคสอง หรือเป็นการกระทำในกรณีแห่งข้อหาว่าผู้ใดกระทำความผิดที่มีระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีขึ้นไป หรือเป็นการกระทำในกรณีแห่งข้อหาว่าผู้ใดกระทำความผิดที่มีระวางโทษถึงประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต ตามมาตรา 181

2. ความผิดฐานแจ้งข้อความว่ามีการกระทำผิดอาญา

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด ได้กระทำเพื่อจะแกล้งให้บุคคลใดต้องถูกบังคับตามวิธีการเพื่อความปลอดภัย ตามมาตรา 174 วรรคแรก หรือได้กระทำเพื่อจะแกล้งให้บุคคลใดต้องรับโทษ หรือรับโทษหนักขึ้น ตามมาตรา 174 วรรคสอง หรือเป็นการกระทำในกรณีแห่งข้อหาว่าผู้ใดกระทำความผิดที่มีระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีขึ้นไป หรือเป็นการกระทำในกรณีแห่งข้อหาว่าผู้ใดกระทำความผิดที่มีระวางโทษถึงประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต ตามมาตรา 181

3. ความผิดฐานเบิกความเท็จ

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด ได้กระทำในการพิจารณาคดีอาญา ตามมาตรา 177 วรรคสอง หรือเป็นการกระทำในกรณีแห่งข้อหาว่าผู้ใดกระทำความผิดที่มีระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีขึ้นไป หรือเป็นการกระทำในกรณีแห่งข้อหาว่าผู้ใดกระทำความผิดที่มีระวางโทษถึงประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต ตามมาตรา 181

4. ความผิดฐานแปลข้อความ หรือความหมายผิดในข้อสำคัญ

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด เป็นการกระทำในกรณีแห่งข้อหาว่าผู้ใดกระทำความผิดที่มีระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีขึ้นไป หรือเป็นการกระทำในกรณีแห่งข้อหาว่าผู้ใดกระทำความผิดที่มีระวางโทษถึงประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต ตามมาตรา 181

5. ความผิดฐานนำสืบ หรือแสดงพยานหลักฐานอันเป็นเท็จในการพิจารณาคดี

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด ได้กระทำการพิจารณาคดีอาญา ตามมาตรา 180 วรรคสอง หรือเป็นการกระทำในกรณีแห่งข้อหาว่า ผู้ใดกระทำความผิดที่มีระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีขึ้นไป หรือเป็นกรณีแห่งข้อหาว่าผู้ใดกระทำความผิดที่มีระวางโทษถึงประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต ตามมาตรา 181

6. ความผิดฐานหลบหนีที่คุมขัง

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด ได้กระทำโดยแหกที่คุมขังโดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สามคนขึ้นไป ตามมาตรา 190 วรรคสอง หรือได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธ หรือวัตถุระเบิด ตามมาตรา 190 วรรคสาม

7. ความผิดฐานทำให้ผู้ที่ถูกคุมขังหลุดพ้นจากที่คุมขัง

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าผู้ที่หลุดพ้นจากการคุมขัง เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาจากศาลหนึ่งศาลใดให้ลงโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป หรือมีจำนวนตั้งแต่สามคนขึ้นไป ตามมาตรา 191 วรรคสอง หรือถ้าได้กระทำความผิดโดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยมีหรือใช้อาวุธปืน หรือวัตถุระเบิด ตามมาตรา 191 วรรคสาม

หมวด 2 ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

1. ความผิดฐานเจ้าพนักงานในการยุติธรรมช่วยบุคคลอื่นมิให้ต้องโทษ หรือให้รับโทษน้อยลง

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด เป็นการเพื่อจะเกลี้ยให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดต้อง
รับโทษ รับโทษหนักขึ้น หรือต้องถูกบังคับตามวิธีการเพื่อความปลอดภัย ตามมาตรา 200 วรรคสอง

2. ความผิดฐานเจ้าพนักงานทำให้ผู้ถูกคุมขังหลุดพ้นจากการคุมขัง

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าผู้ที่หลุดพ้นจากการคุมขังไปนั้น เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาของศาล
ใดศาลหนึ่งให้ลงโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป หรือมีจำนวน
ตั้งแต่สามคนขึ้นไป ตามมาตรา 204 วรรคสอง

3. ความผิดฐานเจ้าพนักงานทำให้ผู้ถูกคุมขังหลุดพ้นจากการคุมขังไปโดย

ประมาท

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าผู้ที่หลุดพ้นจากการคุมขังไปนั้น เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาของศาล
ใดศาลหนึ่งให้ลงโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป หรือมีจำนวน
ตั้งแต่สามคนขึ้นไป ตามมาตรา 205 วรรคสอง

ลักษณะ 5 ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน

1. ความผิดฐานเป็นอั้งยี่

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าผู้กระทำความผิด เป็นหัวหน้า ผู้จัดการ หรือผู้มีตำแหน่งหน้าที่ใน
คณะบุคคลนั้น ตามมาตรา 209

2. ความผิดฐานเป็นช่องโจร

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด เป็นการสมคบเพื่อกระทำความผิดที่มีระวางโทษ
ถึงประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกอย่างสูงตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป ตามมาตรา 210 วรรคท้าย

3. ความผิดฐานมั่วสุมกันทำให้เกิดความวุ่นวายในบ้านเมือง

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด ได้กระทำโดยผู้กระทำความผิดคนใดคนหนึ่งมีอาวุธ ตามมาตรา 215 วรรคสอง หรือถ้าผู้กระทำความผิดเป็นหัวหน้า หรือเป็นผู้มีหน้าที่สั่งการในการกระทำความผิดนั้น ตามมาตรา 215 วรรคท้าย

ลักษณะ 6 ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชน

1. ความผิดฐานวางเพลิงเผาทรัพย์สินของผู้อื่น

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด เป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย ตามมาตรา 224 วรรคแรก หรือถ้าเป็นเหตุให้บุคคลอื่นได้รับอันตรายสาหัส ตามมาตรา 224 วรรคท้าย หรือถ้าการกระทำความผิดได้กระทำต่อทรัพย์สินนี้

1. โรงเรือน เรือ หรือแพที่คนอยู่อาศัย

2. โรงเรือน เรือ หรือแพอันเป็นที่เก็บหรือที่ทำสินค้า

3. โรงมหรสพ หรือสถานที่ประชุม

4. โรงเรือนอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน เป็นสาธารณสถาน หรือเป็นที่สำหรับประกอบพิธีกรรมตามศาสนา

5. สถานีรถไฟ ท่าอากาศยาน หรือที่จอดรถ หรือเรือสาธารณะ

6. เรือกลไฟ หรือเรือยนต์ อันมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป อากาศยาน หรือรถไฟที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะ ตามมาตรา 218 หรือถ้าการวางเพลิงเผาทรัพย์สิน ตามมาตรา 218 เป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย ตามมาตรา 224 วรรคหนึ่ง หรือเป็นเหตุให้บุคคลอื่นได้รับอันตรายสาหัส ตามมาตรา 224 วรรคท้าย

2. ความผิดฐานกระทำให้เกิดเพลิงไหม้แก่วัตถุอันน่าจะเป็นอันตรายแก่บุคคลอื่นหรือทรัพย์สินของผู้อื่น

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด เป็นเหตุให้เกิดเพลิงไหม้แก่ทรัพย์สิน ในมาตรา 218 ตามมาตรา 220 วรรคสอง

3. ความผิดฐานทำให้เกิดระเบิด

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด เป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย ตามมาตรา 224 วรรคแรก หรือเป็นเหตุให้บุคคลอื่นได้รับอันตรายสาหัส ตามมาตรา 224 วรรคท้าย

4. ความผิดฐานทำให้เกิดระเบิดจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่ทรัพย์

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด เป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย ตามมาตรา 224 วรรคแรก หรือเป็นเหตุให้บุคคลอื่นได้รับอันตรายสาหัส ตามมาตรา 224 วรรคท้าย

5. ความผิดฐานกระทำแก่โรงเรือน สิ่งปลูกสร้าง เครื่องจักร สายไฟฟ้า หรือสิ่งป้องกันอันตรายจนน่าจะเกิดอันตรายแก่บุคคลอื่น

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด เป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย ตามมาตรา 238 วรรคแรก หรือเป็นเหตุให้บุคคลอื่นได้รับอันตรายสาหัส ตามมาตรา 238 วรรคสอง

6. ความผิดฐานไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ หรือวิธีการแห่งวิชาชีพ

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด เป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย ตามมาตรา 238 วรรคแรก หรือเป็นเหตุให้บุคคลอื่นได้รับอันตรายสาหัส ตามมาตรา 238 วรรคสอง

7. ความผิดฐานทำให้เกิดอุทกภัย หรือขัดข้องแก่การใช้น้ำ

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด เป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่บุคคลอื่น หรือทรัพย์ของผู้อื่น ตามมาตรา 228 วรรคสอง หรือเป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย ตามมาตรา 238 วรรคแรก หรือเป็นเหตุให้บุคคลอื่นได้รับอันตรายสาหัส ตามมาตรา 238 วรรคสอง

8. ความผิดฐานกระทำการอันน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่การจราจร

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด เป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย ตามมาตรา 238 วรรคแรก หรือเป็นเหตุให้บุคคลอื่นได้รับอันตรายสาหัส ตามมาตรา 238 วรรคสอง

9. ความผิดฐานกีดขวางทางรถไฟหรือทางรถราง

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด เป็นเหตุทำให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย ตามมาตรา 238 วรรคแรก หรือเป็นเหตุให้บุคคลอื่นได้รับอันตรายสาหัส ตามมาตรา 238 วรรคสอง

10. ความผิดฐานกระทำให้ประภาคาร ทู่นสัญญาณ หรือสิ่งอื่นใดอยู่ในลักษณะอันน่าจะเกิดอันตราย

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด เป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย ตามมาตรา 238 วรรคแรก หรือเป็นเหตุให้บุคคลอื่นได้รับอันตรายสาหัส ตามมาตรา 238 วรรคสอง

11. ความผิดฐานกระทำให้ยานพาหนะอยู่ในลักษณะน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่บุคคล

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด เป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย ตามมาตรา 238 วรรคแรก หรือเป็นเหตุให้บุคคลอื่นได้รับอันตรายสาหัส ตามมาตรา 238 วรรคสอง

12. ความผิดฐานใช้ยานพาหนะรับจ้างขนส่งคนโดยสารในลักษณะน่าจะเป็นอันตรายแก่บุคคล

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด เป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย ตามมาตรา 238 วรรคแรก หรือเป็นเหตุให้บุคคลอื่นได้รับอันตรายสาหัส ตามมาตรา 238 วรรคสอง

13. ความผิดฐานกระทำแก่สิ่งที่ใช้ในการผลิต การส่งพลังไฟฟ้า หรือการส่งน้ำ
เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ
ถ้าการกระทำความผิด เป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย ตามมาตรา 238 วรรคแรก หรือเป็นเหตุให้บุคคลอื่นได้รับอันตรายสาหัส ตามมาตรา 238 วรรคสอง

14. ความผิดฐานทำให้การสื่อสารสาธารณะขัดข้อง
เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ ถ้าการกระทำความผิดเป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย ตามมาตรา 238 วรรคแรก หรือเป็นเหตุให้บุคคลอื่นได้รับอันตรายสาหัส ตามมาตรา 238 วรรคสอง

15. ความผิดฐานปลอมปน อาหาร ยา หรือเครื่องอุปโภคบริโภค
เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ
ถ้าการกระทำความผิด เป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย ตามมาตรา 238 วรรคแรก หรือเป็นเหตุให้บุคคลอื่นได้รับอันตรายสาหัส ตามมาตรา 238 วรรคสอง

16. ความผิดฐานเอาสิ่งที่มีพิษเจือปนในอาหารหรือน้ำ

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด เป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย ตามมาตรา 238 วรรคแรก หรือเป็นเหตุให้บุคคลอื่นได้รับอันตรายสาหัส ตามมาตรา 238 วรรคสอง

ลักษณะ 7 ความผิดเกี่ยวกับการปลอมและการแปลง

หมวด 1 ความผิดเกี่ยวกับเงินตรา

1. ความผิดฐานทำบัตรหรือโลหะทำให้คล้ายคลึงเงินตรา

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด เป็นการจำหน่ายโดยการนำออกใช้ซึ่งบัตร หรือโลหะเช่นว่านั้น ตามมาตรา 249 วรรคท้าย

หมวด 3 ความผิดเกี่ยวกับเอกสาร

1. ความผิดฐานปลอมเอกสาร

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด เป็นการปลอมเอกสารสิทธิ หรือเอกสารราชการ ตามมาตรา 265 หรือเอกสารดังต่อไปนี้

1. เอกสารสิทธิอันเป็นเอกสารราชการ
2. พินัยกรรม ใบหุ้น ใบหุ้นกู้ หรือใบสำคัญของใบหุ้น หรือใบหุ้นกู้
3. ตั๋วเงิน หรือ
4. ใบเงินฝาก ตามมาตรา 266

ลักษณะ 9 ความผิดเกี่ยวกับเพศ

1. ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด ได้กระทำโดยมี หรือใช้อาวุธปืน หรือวัตถุระเบิด หรือโดยร่วมกันกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิง ตามมาตรา 236 วรรคสอง หรือเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำได้รับอันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตาย ตามมาตรา 277 ทวิ และมาตรา 277 ตรี หรือได้กระทำแก่ผู้สืบสันดาน ศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแล ผู้อยู่ในความควบคุมตามหน้าที่ราชการ หรือผู้อยู่ในความปกครอง ในความพิทักษ์ หรือในความอนุบาล ตามมาตรา 285

2. ความผิดฐานกระทำชำเราเด็กหญิงอายุไม่เกินสิบห้าปี

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด เป็นการกระทำต่อเด็กหญิงอายุไม่เกินสิบสามปี ตามมาตรา 277 วรรคสอง หรือได้กระทำโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะอันเป็นการ โทรมหญิงและเด็กหญิงนั้นไม่ยินยอม หรือได้กระทำโดยมีอาวุธ หรือวัตถุระเบิดหรือโดยใช้อาวุธ ตามมาตรา 277 วรรคสาม หรือเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำได้รับอันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตาย ตามมาตรา 277 ทวิ และ มาตรา 277 ทริ หรือได้กระทำแก่ผู้สืบสันดาน ศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแล ผู้อยู่ในความควบคุมตามหน้าที่ราชการ หรือผู้อยู่ในความปกครอง ในความพิทักษ์ หรือในความอนุบาล ตามมาตรา 285

3. ความผิดฐานกระทำอนาจารแก่บุคคลอายุกว่าสิบห้าปี

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด เป็นเหตุทำให้ผู้ถูกกระทำได้รับอันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตาย ตามมาตรา 280 หรือได้กระทำแก่ผู้สืบสันดาน ศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแล ผู้อยู่ในความควบคุมตามหน้าที่ราชการ หรือผู้อยู่ในความปกครอง ในความพิทักษ์ หรือในความอนุบาล ตามมาตรา 285

4. ความผิดฐานกระทำอนาจารแก่เด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด ได้กระทำโดยขู่เข็ญด้วยประการใดๆ โดยใช้กำลัง ประทุษร้าย หรือโดยเด็กนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้เด็กนั้นเข้าใจผิดว่าตน เป็นบุคคลอื่น ตามมาตรา 279 วรรคสอง หรือเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำได้รับอันตรายสาหัส หรือถึง แก่ความตาย ตามมาตรา 280 หรือได้กระทำแก่ผู้สืบสันดาน ศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแล ผู้อยู่ในความ ควบคุมตามหน้าที่ราชการ หรือผู้อยู่ในความปกครอง ในความพิทักษ์ หรือในความอนุบาล ตาม มาตรา 285

5. ความผิดฐานเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งชายหรือ หญิง

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด เป็นการกระทำต่อบุคคลอายุเกินสิบห้าปีแต่ยังไม่ เกินสิบแปดปี ตามมาตรา 282 วรรคสอง หรือเป็นการกระทำต่อเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี ตามมาตรา 282 วรรคสาม หรือเป็นการกระทำโดยใช้อุบายหลอกลวง ขู่เข็ญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจ

ครอบงำ หรือได้กระทำแก่ผู้สืบสันดาน ศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแล ผู้อยู่ในความควบคุมตามหน้าที่ราชการ หรือผู้อยู่ในความปกครอง ในความพิทักษ์ หรือในความอนุบาล ตามมาตรา 285

6. ความผิดฐานเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งชายหรือหญิงโดยใช้อุบาย

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด เป็นการกระทำต่อบุคคลอายุเกินสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปี ตามมาตรา 283 วรรคสอง หรือเป็นการกระทำต่อเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี ตามมาตรา 283 วรรคสอง หรือเป็นการกระทำโดยใช้อุบายหลอกลวง ชูเชิญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำ หรือได้กระทำแก่ผู้สืบสันดาน ศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแล ผู้อยู่ในความควบคุมตามหน้าที่ราชการ หรือผู้อยู่ในความปกครอง ในความพิทักษ์ หรือในความอนุบาล ตามมาตรา 285

7. ความผิดฐานพานุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปีไปเพื่อการอนาจาร

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด เป็นการกระทำต่อเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี ตามมาตรา 283 ทวิ วรรคสอง

ลักษณะ 10 ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย

หมวด 1 ความผิดต่อชีวิต

1. ความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ ถ้าการกระทำความผิดเป็นการกระทำดังต่อไปนี้

1. ฆ่าบุพการี
2. ฆ่าเจ้าพนักงาน ซึ่งกระทำการตามหน้าที่ หรือเพราะเหตุที่จะกระทำ หรือได้กระทำการตามหน้าที่
3. ฆ่าผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน ในการที่เจ้าพนักงานนั้นกระทำการตามหน้าที่ หรือเพราะเหตุที่บุคคลนั้นจะช่วยเหลือ หรือได้ช่วยเจ้าพนักงานดังกล่าวแล้ว
4. ฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน
5. ฆ่าผู้อื่นโดยทรนิน หรือโดยกระทำทารุณโหดร้าย
6. ฆ่าผู้อื่นเพื่อเตรียมการ หรือเพื่อความสะดวกในการที่จะกระทำความผิดอย่างอื่น

7. ข่มขู่ผู้อื่นเพื่อจะเอาหรือเอาไว้ซึ่งผลประโยชน์อันเกิดแต่การที่ตนได้กระทำความผิดอื่น เพื่อปกปิดความผิดอื่นของตน หรือเพื่อหลีกเลี่ยงให้พ้นอาญาในความผิดอื่นที่ตนได้กระทำให้ไว้ ตามมาตรา 289

2. ความผิดฐานข่มขู่ผู้อื่น โดยไม่เจตนา

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าผู้กระทำความผิด ได้กระทำอันมีลักษณะประการหนึ่งประการใด เช่นเดียวกับ มาตรา 289 ตามมาตรา 290 วรรคสอง

หมวด 2 ความผิดต่อร่างกาย

1. ความผิดฐานทำร้ายผู้อื่น

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าผู้กระทำความผิด ได้กระทำอันมีลักษณะประการหนึ่งประการใด เช่นเดียวกับ มาตรา 289 ตามมาตรา 296

2. ความผิดฐานทำร้ายผู้อื่นเป็นอันตรายสาหัส

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าผู้กระทำความผิด ได้กระทำอันมีลักษณะประการหนึ่งประการใด เช่นเดียวกับ มาตรา 289 ตามมาตรา 298

หมวด 3 ความผิดฐานทำให้แท้งลูก

1. ความผิดฐานทำให้แท้งลูกโดยหญิงนั้นยินยอม

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด เป็นเหตุให้หญิงรับอันตรายสาหัส ตามมาตรา 302 วรรคสอง หรือเป็นเหตุทำให้หญิงถึงแก่ความตาย ตามมาตรา 302 วรรคท้าย

2. ความผิดฐานทำให้แท้งลูกโดยหญิงนั้นไม่ยินยอม

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด เป็นเหตุให้หญิงรับอันตรายสาหัส ตามมาตรา 303 วรรคสอง หรือเป็นเหตุทำให้หญิงถึงแก่ความตาย ตามมาตรา 303 วรรคท้าย

หมวด 4 ความผิดฐานทอดทิ้งเด็ก คนป่วยเจ็บหรือคนชรา

1. ความผิดฐานทอดทิ้งเด็กให้ปราศจากผู้ดูแล

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด เป็นเหตุให้ผู้ถูกทอดทิ้งได้รับอันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตาย ตามมาตรา 308

2. ความผิดฐานทอดทิ้งซึ่งพึ่งตนเองมิได้

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด เป็นเหตุให้ผู้ถูกทอดทิ้งได้รับอันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตาย ตามมาตรา 308

ลักษณะ 11 ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพและชื่อเสียง

หมวด 1 ความผิดต่อเสรีภาพ

1. ความผิดฐานทำให้ผู้อื่นเสียเสรีภาพ

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด ได้กระทำโดยมีอาวุธ หรือโดยร่วมกระทำ ความผิดด้วยกันตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป หรือได้กระทำเพื่อให้ผู้ถูกข่มขืนใจทำ ถอน ทำให้เสียหาย หรือ ทำลายเอกสารหรือสิทธิอย่างใด ตามมาตรา 309 วรรคสอง หรือได้กระทำโดยอ้างอำนาจอัยย์หรือ ช้องโจร ตามมาตรา 309 วรรคท้าย

2. ความผิดฐานหน่วงเหนี่ยวหรือกักขังผู้อื่น

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด เป็นเหตุให้ผู้ถูกหน่วงเหนี่ยวถูกกักขัง หรือต้อง ปราศจากเสรีภาพในร่างกายนั้นถึงแก่ความตาย หรือได้รับอันตรายสาหัส ตามมาตรา 310 วรรคสอง หรือได้กระทำโดยให้ผู้อื่นนั้นกระทำการใดให้แก่ผู้กระทำหรือบุคคลอื่น ตามมาตรา 310 ทวิ หรือ ถ้าการกระทำความผิด ตามมาตรา 310 ทวิ เป็นการกระทำต่อเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี ตามมาตรา 312 ทวิ วรรคแรก หรือเป็นเหตุให้เด็กอายุไม่เกินสิบห้าปีได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ หรือรับ อันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตาย ตามมาตรา 312 ทวิ วรรคท้าย

3. ความผิดฐานหน่วงเหนี่ยวหรือกักขังผู้อื่นโดยประมาท

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด เป็นเหตุให้ผู้ถูกหน่วงเหนี่ยวถูกกักขัง หรือต้องปราศจากเสรีภาพในร่างกายนั้นถึงแก่ความตาย หรือได้รับอันตรายสาหัส ตามมาตรา 311 วรรคท้าย

4. ความผิดฐานเอาคนลงเป็นทาส

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด ได้กระทำต่อเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี ตามมาตรา 312 ทวิ วรรคแรก หรือเป็นเหตุให้เด็กอายุไม่เกินสิบห้าปีได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ หรือรับอันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตาย ตามมาตรา 312 ทวิ วรรคท้าย

5. ความผิดฐานเป็นธุระจัดหา ล่อไป พาไป ซึ่งบุคคลอายุยังไม่เกินสิบแปดปี

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด ได้กระทำต่อเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี ตามมาตรา 312 ตริ วรรคท้าย

6. ความผิดฐานหน่วงเหนี่ยว กักขัง หรือเอาตัวบุคคลไปเพื่อค่าไถ่

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำได้รับอันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตาย หรือเป็นการกระทำโดยทรमान หรือโดยทารุณโหดร้ายจนเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำนั้นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ตามมาตรา 313 วรรคสอง

7. ความผิดฐานพรากเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด ได้กระทำเพื่อหากำไร หรือเพื่อการอนาจาร ตามมาตรา 318 วรรคท้าย

8. ความผิดฐานพรากผู้เยาว์อายุกว่าสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีโดยผู้เยาว์ไม่เต็มใจ

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด ได้กระทำเพื่อหากำไร หรือเพื่อการอนาจาร ตามมาตรา 318 วรรคท้าย

9. ความผิดฐานพาหรือส่งคนออกไปนอกราชอาณาจักร

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด ได้กระทำเพื่อให้ผู้ถูกพา หรือส่งไปนั้นตกอยู่ในอำนาจของผู้อื่นโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ตามมาตรา 320 วรรคท้าย

หมวด 3 ความผิดฐานหมิ่นประมาท

1. ความผิดฐานหมิ่นประมาท

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด ได้กระทำโดยการโฆษณาด้วยเอกสาร ภาพวาด ภาพระบายสี ภาพยนตร์ ภาพหรือตัวอักษรที่ทำให้ปรากฏไม่ว่าด้วยวิธีใดๆ แผ่นเสียง หรือสิ่งบันทึกบันทึกภาพ หรือบันทึกอักษร กระทำโดยการกระจายเสียง หรือกระจายภาพ หรือโดยกระทำการป่าวประกาศด้วยวิธีอื่น ตามมาตรา 328

ลักษณะ 12 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

หมวด 1 ความผิดฐานลักทรัพย์ และวิงราวทรัพย์

1. ความผิดฐานลักทรัพย์

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ ถ้าการกระทำความผิดเป็นการกระทำด้วยลักษณะดังนี้

1. ในเวลากลางคืน
2. ในที่หรือบริเวณที่มีเหตุเพลิงไหม้ การระเบิด อุทกภัย หรือในที่หรือบริเวณที่มีอุบัติเหตุ เหตุทุกภัยแก่รถไฟ หรือยานพาหนะอื่นที่ประชาชนโดยสาร หรือภัยพิบัติอื่นทำนองเดียวกัน หรืออาศัยโอกาสที่มีเหตุเช่นว่านั้น หรืออาศัยโอกาสที่ประชาชนกำลังตื่นกลัวภัยอันตรายใดๆ
3. โดยทำอันตรายสิ่งกีดกันสำหรับคุ้มครองบุคคลหรือทรัพย์ หรือโดยผ่านสิ่งเช่นว่านั้นเข้าไปด้วยประการใดๆ
4. โดยเข้าทางช่องทางซึ่งได้ทำขึ้นโดยไม่ได้จำนงให้เป็นทางคนเข้าหรือเข้าทางช่องทางซึ่งผู้เป็นใจเปิดไว้ให้
5. โดยแปลงตัวหรือปลอมตัวเป็นผู้อื่น มอมหน้าหรือทำด้วยประการอื่นเพื่อไม่ให้เห็นหรือจำหน้าได้
6. โดยลวงว่าเป็นเจ้าพนักงาน
7. โดยมีอาวุธ หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป

8. ในเคหสถาน สถานที่ราชการหรือสถานที่ที่จัดไว้เพื่อให้บริการ สาธารณที่คนได้เข้าไปโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือซ่อนตัวอยู่ในสถานที่นั้นๆ

9. ในสถานที่บูชาสาธารณะ สถานีรถไฟ ท่าอากาศยาน ที่จอดรถ หรือ เรือสาธารณะ สาธารณสถานสำหรับขนถ่ายสินค้า หรือในเขตยานสาธารณะ

10. ที่ใช้หรือมีไว้เพื่อสาธารณประโยชน์

11. ที่เป็นของนายจ้างหรือที่อยู่ในความครอบครองของนายจ้าง

12. ที่เป็นของผู้มีอาชีพกสิกรรม บรรดาที่เป็นผลิตภัณฑ์ พืชพันธุ์ สัตว์ หรือเครื่องมืออันมีไว้สำหรับประกอบกสิกรรม หรือได้มาจากการกสิกรรมนั้น ตามมาตรา 335 วรรคแรก หรือเป็นการกระทำที่ประกอบด้วยลักษณะดังที่บัญญัติไว้ในอนุมาตราดังกล่าวแล้วตั้งแต่ สองอนุมาตราขึ้นไป ตามมาตรา 335 วรรคสอง หรือเป็นการกระทำต่อทรัพย์สินที่เป็น โค กระบือ หรือ เครื่องกล หรือเครื่องจักรที่มีอาชีพกสิกรรมมีไว้สำหรับประกอบกสิกรรม ตามมาตรา 335 วรรคสาม หรือกระทำต่อทรัพย์สินที่เป็นพระพุทธรูปหรือวัตถุในทางศาสนา ตามมาตรา 335 ทวิ วรรคแรก หรือถ้ากระทำความผิด ตามมาตรา 335 ทวิ วรรคแรก ได้กระทำในวัด สำนักสงฆ์ สถาน อันเป็นที่เคารพในทางศาสนา โบราณสถานอันเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน สถานที่ราชการ หรือ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ตามมาตรา 335 ทวิ วรรคท้าย หรือได้กระทำความผิดโดยแต่งเครื่องแบบ ทหาร หรือตำรวจ หรือแต่งกายให้เข้าใจว่าเป็นทหารหรือตำรวจ หรือ โดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือ วัตถุระเบิด หรือโดยใช้อายานพาหนะเพื่อความสะดวกแก่การกระทำความผิด หรือการพาทรัพย์สินนั้นไป หรือ เพื่อให้พ้นการจับกุม ตามมาตรา 336 ทวิ

2. ความผิดฐานวิ่งราวทรัพย์

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ตามมาตรา 336 วรรคสอง หรือเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ตามมาตรา 336 วรรคสาม หรือ เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ตามมาตรา 336 วรรคท้าย หรือถ้าได้กระทำความผิดโดยแต่ง เครื่องแบบทหาร หรือตำรวจ หรือแต่งกายให้เข้าใจว่าเป็นทหารหรือตำรวจ หรือ โดยมีหรือใช้อาวุธ ปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยใช้อายานพาหนะเพื่อความสะดวกเพื่อความสะดวกแก่การกระทำความผิด หรือ เพื่อให้พ้นการจับกุม ตามมาตรา 336 ทวิ

หมวด 2 ความผิดฐานกร โชก ริดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์และปล้นทรัพย์

1. ความผิดฐานกร โชก

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด เป็นการขู่ว่าจะฆ่า ขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายให้ผู้ถูกข่มขืนใจ หรือผู้อื่นให้ได้รับอันตรายสาหัส หรือขู่ว่าจะทำให้เกิดเพลิงไหม้แก่ทรัพย์สินของผู้ถูกข่มขืนใจ หรือผู้อื่น หรือโดยมีอาวุธติดตัวมาขู่เชิง ตามมาตรา 337 วรรคท้าย

2. ความผิดฐานชิงทรัพย์

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด เป็นการกระทำที่ประกอบด้วยอนุมาตราใดมาตราหนึ่งใน มาตรา 335 หรือเป็นการกระทำต่อทรัพย์ที่เป็นโค กระบือ เครื่องกลหรือเครื่องจักรที่ผู้มีอาชีพกสิกรรมมีไว้สำหรับประกอบกสิกรรม ตามมาตรา 339 วรรคสอง หรือโดยการกระทำความผิดเป็นเหตุทำให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ตามมาตรา 339 วรรคสาม หรือเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส ตามมาตรา 339 วรรคสี่ หรือเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ตามมาตรา 339 วรรคท้ายหรือถ้าการกระทำความผิดได้กระทำต่อทรัพย์ ในมาตรา 335 ทวิ วรรคแรก ตามมาตรา 339 ทวิ วรรคแรก หรือถ้าการกระทำความผิดได้กระทำในสถานที่ดังบัญญัติไว้ใน มาตรา 335 ทวิ วรรคสอง ตามมาตรา 339 ทวิ วรรคสอง หรือถ้าการกระทำความผิดใน มาตรา 339 ทวิ วรรคแรก หรือวรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กาย หรือจิตใจหรือเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส หรือเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ตามมาตรา 339 ทวิ วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า หรือถ้าได้กระทำความผิดโดยแต่งเครื่องแบบทหาร หรือตำรวจ หรือแต่งกายให้เข้าใจว่าเป็นทหารหรือตำรวจ หรือโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุ หรือโดยใช้ยานพาหนะเพื่อกระทำความผิดหรือพาทรัพย์นั้นไป หรือเพื่อให้พ้นการจับกุม ตามมาตรา 340 ตริ

3. ความผิดฐานปล้นทรัพย์

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด ได้กระทำต่อทรัพย์ใน มาตรา 335 ทวิ วรรคแรก ตามมาตรา 340 ทวิ วรรคแรก หรือถ้าได้กระทำในสถานที่ ดังบัญญัติไว้ใน มาตรา 335 ทวิ วรรคสอง ตามมาตรา 340 ทวิ วรรคสอง หรือถ้าการกระทำความผิดใน มาตรา 340 ทวิ วรรคแรก และวรรคสอง ผู้กระทำความผิดแต่คนหนึ่งคนใดมีอาวุธติดตัวไปด้วย หรือเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส หรือเป็นการกระทำโดยการแสดงความทารุณ จนเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ใช้ปืนยิง ใช้วัตถุระเบิด หรือกระทำทรมาณ หรือเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ตามมาตรา 340 ทวิ วรรคสาม วรรคสี่ วรรคห้า และวรรคท้าย หรือได้กระทำความผิดโดยแต่งเครื่องแบบทหาร หรือตำรวจ หรือแต่งกายให้เข้าใจว่าเป็นทหารหรือตำรวจ หรือโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยใช้ยานพาหนะเพื่อกระทำความผิด หรือพาทรัพย์นั้นไปหรือเพื่อให้พ้นการจับกุม ตามมาตรา 340 ตริ

หมวด 3 ความผิดฐานฉ้อโกง

1. ความผิดฐานฉ้อโกง

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด เป็นการกระทำโดยแสดงตนเป็นคนอื่น หรืออาศัยความเบาปัญญาของผู้ถูกหลอกลวงซึ่งเป็นเด็ก หรือโดยอาศัยความอ่อนแอแห่งจิตใจของผู้ถูกหลอกลวง ตามมาตรา 342 หรือเป็นการกระทำความผิดต่อประชาชน ตามมาตรา 343 วรรคแรก หรือถ้าการกระทำความผิด ตามมาตรา 343 วรรคแรก เป็นการกระทำโดยอาศัยความเบาปัญญาของผู้ถูกหลอกลวงซึ่งเป็นเด็ก หรือโดยอาศัยความอ่อนแอแห่งจิตใจของผู้ถูกหลอกลวง ตามมาตรา 343 วรรคสอง

หมวด 5 ความผิดฐานขกขอก

1. ความผิดฐานขกขอก

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าผู้กระทำความผิด เป็นผู้จัดการทรัพย์สินของผู้อื่น ตามคำสั่งศาล หรือตามพินัยกรรม หรือในฐานะเป็นผู้มีอาชีพหรือธุรกิจอันยอมเป็นที่ไว้วางใจของประชาชน ตามมาตรา 354

2. ความผิดฐานทุจริตต่อทรัพย์สินที่ตนเป็นผู้จัดการ

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าผู้กระทำความผิด ได้กระทำในฐานะเป็นผู้จัดการทรัพย์สินของผู้อื่น ตามคำสั่งศาล หรือตามพินัยกรรม หรือในฐานะเป็นผู้มีอาชีพหรือธุรกิจอันยอมเป็นที่ไว้วางใจของประชาชน ตามมาตรา 354

หมวด 6 ความผิดฐานรับของโจร

1. ความผิดฐานรับของโจร

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด ได้กระทำเพื่อค้ำกำไร หรือได้กระทำต่อทรัพย์สินอันได้มาโดยการลักทรัพย์ในมาตรา 335 (10) ชิงทรัพย์ หรือปล้นทรัพย์ ตามมาตรา 357 วรรคสอง หรือได้กระทำต่อทรัพย์สินอันได้มาโดยการลักทรัพย์ในมาตรา 335 ทวิ การชิงทรัพย์ในมาตรา 339 ทวิ หรือการปล้นทรัพย์ในมาตรา 340 ทวิ ตามมาตรา 357 วรรคสอง

หมวด 7 ความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์

1. ความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด ได้กระทำต่อเครื่องกลหรือเครื่องจักรที่ใช้ในการประกอบกิจกรรม หรืออุตสาหกรรม หรือปศุสัตว์ หรือขบวนหรือสัตว์พาหนะที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะ หรือในการประกอบกิจกรรมหรืออุตสาหกรรม หรือพืชหรือพืชผลของกสิกร ตามมาตรา 359

หมวด 8 ความผิดฐานบุกรุก

1. ความผิดฐานเข้าไปในอสังหาริมทรัพย์ของผู้อื่น

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด ได้กระทำโดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือขู่เจ็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยมีอาวุธ หรือโดยร่วมกันกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป หรือได้กระทำในเวลากลางคืน ตามมาตรา 365

2. ความผิดฐานยักย้ายหรือทำลายเครื่องหมายเขต

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด ได้กระทำโดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือขู่เจ็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยมีอาวุธ หรือโดยร่วมกันกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป หรือได้กระทำในเวลากลางคืน ตามมาตรา 365

3. ความผิดฐานเข้าไปหรือซ่อนตัวอยู่ในเคหสถาน

เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานนี้ คือ

ถ้าการกระทำความผิด ได้กระทำโดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือขู่เจ็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยมีอาวุธ หรือโดยร่วมกันกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป หรือได้กระทำในเวลากลางคืน ตามมาตรา 365

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายพิชัย คำนพัฒนามงคล เกิดเมื่อวันที่ 19 ตุลาคม พุทธศักราช 2514 สำเร็จ การศึกษานิติศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2539 และเนติบัณฑิต จาก สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา สมัยที่ 50

